

Prof. Albert Sič Ljubljana
Građarska ul. 18 Jugoslavija

RE VABEJO - LISK IŠKALNE LAMPOV.

NOVICE

Naročnina za celo leto: 10 Lir: za pol leta: 5 L.: posamezna št.: vilka 20 stot., za inozemstvo se vračuna poština. - Oglasi, naročnina i. t. d. naj se pošiljajo na naslov: "Novice", Trieste, Via S. Francesco, d. Assisi 20.

Jugoslovenska pisma

Parlament na počitnicah. - Nove napovedi in kombinacije. Delo finančnega odbora. - Proračun. - Jugoslovenska vojska. - Konferenca Male Antante. - Volitve v Delavsko zbornico.

V Jugoslaviji se nahaja sedaj še vedno narodna skupščina na dopustu, tako, da na videz ni opaziti posebnega važnega političnega gibanja v zemlji. Posebno vpliva na potek vsega sedanjega omrtvelega delovanja na polit. polju, odsotnost **sivega predsednika** vlade sporazuma in reda, ki se zaenkrat še zdravi ob azurni obali. Je pa ta mir, ki je v Jugoslaviji zelo nenavaden pojav, le mir pred novimi viharji v njeni notranji politiki, ki se že napovedujejo po raznih znakih na bližnjem obzorju. **Kriza**, ta v Jugoslaviji tako pogosta beseda, se že zopet pojavlja, in povzroča poklicnim politikom mnogo skrbi in težkih misli.

Nekateri vidijo celo že tako daleč, da napovedujejo nove volitve.

V ospredju je sedaj v prvi vrsti **finančni odbor**, ki sprejema z naravnost amerikske naglice **proračun**, za katerega se pa vladi tudi mudi, ker je nadaljevanje državnega gospodarstva z dvanaajstinami po ustavi onemogočeno. Proračun bo znašal po dosedanjih postavkah okoli **12 milijard** in so ga dosedaj že reducirali za približno polovico milijarde. Proračun je sicer v resnici velik, vendar pa je potreba v njem iznešenih postavk tolika, da jo bo požrtvovalni jugoslovenski narod pač že moral prenesti. To uvidevajo vsi, tako tudi opozicija, ki želi samo, da se krvavo potrebne in za bodoče naloge Jugoslavije neodložljive investicije krijejo iz notranjih ali zunanjih posojil.

Znatni del proračuna zavzema tudi **postavka za vojsko**, ki je v letih svojega obstoja napravila naravnost čudeže, tako da je ne prištevajo danes zaman med najboljše armade na svetu. Delo, ki ga je opravila bo znala

primerno oceniti šele zgodovina. Lahko je reči že sedaj, da nova jugoslovenska vojska odgovarja povsem slavnim delom in zgodovini one srb-ske vojske, kateri se je divil za časa gigantskih vojen proti sovražnikom Srbije celi svet.

Kolik je red v tej vojski je najlepše razvidno iz tega, da je vsa opozicija, v kateri so tudi sicer vojski ne baš posebno naklonjeni elementi, soglasno izrekla popolno zaupanje vojski. Poslanec neke opozicijske stranke je celo s ponosom povedal, da njen klub doslej že preko enega leta ni prejel nikake znatnejše pritožbe proti vojski.

Revija moči in organizacijske sposobnosti jugoslovenske vojske bo izvršena v poletju, ko so predvidevani veliki **armadni manevri** pod komando samega kralja Aleksandra.

Znatno bo olajšalo breme proračuna nameravano in že v načrtu izpeljano **izjednačenje davkov**, katero bo uravnano v smeri zaščite kmeta, ki je nedvomno steber Jugoslavije.

V **zunanjih politiki** Jugoslavija ni doživela ta čas znatnejših trenutkov. Govori se sicer o potrebnem **balkanskem paktu**. Gotovo pa je, da bo sprejet šele tedaj, ko bo v njem Jugoslaviji kot vodilni državi Balkana osiguran primeren in jak položaj. Več pozornosti vzbuja za februar napovedana **konferenca Male Antante**, ki se bo vršila na **Bledu** in na kateri bodo rešena zelo važna zunanjepolitična vprašanja. O tem pa Vam bom poročal drugič.

V **Sloveniji** sami je sedaj največ zanimanja za **volitve v Delavsko zbornico**, ki bodo podale približne rezultate razpoloženja vse preveč razcepljenega delavstva. — Mnogo pozornosti je vzbudil tudi sijajno uspeli zbor voditelja samostojnih demokratov **Pribečevića**, ki je pokazal posebno to, da jugoslovenstvo in misel jedinstva vedno bolj pridobiva med Slovenci, ki vedo dobro, da je v jugoslovenstvu njih nada in spás. In to je dobro. J. T.

deli, kako raztreseni so navadno taki učenjaki, so mu seveda brez najmanjšega ugovora pomagali iz zadrege. O teh sleparijah je pa zvedela končno tudi policija in res zaprla kmalu nato v nekem hotelu v Freiburgu pravega **Baba**, misleč, da ima v rokah sleparja in dolgo ni hotela verjeti, da se je zmotila v osebah in da je bil slepar podoban Babu in ne Bab sleparju.

Dobro jo je poznal

Bostonski milijonar polkovnik Lypord Merrow je zapustil v svoji oporoki 200 turov (približno 24.000 lir) nevesti svojega sina Grece Wooly z izrečno določbo, da mora mlada gospodična ta denar porabiti edino za to, da se nauči kuhati in gospodinjiti, vse to pa še pred svojo omočitvijo.

Tak opomin bi bil potreben tudi pri nas

Član pariškega občinskega odbora je v javni seji vložil oster opomin na policijskega prefekta, naj pazi, da se v deževnih dneh ne bodo oškropljali z blatom peši in izložbe od hitro mimo deročih avtomobilov. Vsako vozilo imej take blatnike, ki popol-

noma onemogočajo vsako škropljenje blata na vse strani. Naloga policije je, da pazi na to, ker se s tem tudi ščitijo obleke davkoplačevalcev in zidovi hiš.

Božično drevesce bi rada videla

Annie Wright, osemletna hčerka angleškega rudarja v Rotherhamu, čigar žena leži že več let bolna v postelji in ki ima zraven Anice še štiri druge otroke, je slišala od prijateljice, kako lepo božično drevesce imajo v bolnišnici, koliko lučk bo gorelo na sveti večer in koliko darov se bo razdelilo med bolne otroke. Anica je kar požirala to novico o božičnem drevescu, ki ga še ni bila nikdar videla, in sklenila v svoji otroški pameti, da se da povoziti od cestne železnice, samo da pride v bolnišnico in da vidi ono divno lepoto božičnega drevesca. Šla je na cesto in se odločno postavila na tir cestne železnice in se ni hotela umakniti, čeprav je krmitelj zvonil na vse pretege. Komaj mimoidoči ljudje so jo odstranili in s solzami v očeh jim je očitala, da ji niso privoščili, da bi videla kot povozena deklica božično drevesce v bolnišnici. Dobil se je pa usmiljeni gospod, ki je peljal ubogo deklico v bolnišnico, kjer je lahko obdudovala drevesce in bila končno še obdarjena. Tudi njena mati je bila sprejeta v bolnico na mestne stroške.

TEDENSKI PREGLED

ZMESNJAVE NA DALJNEM VZHODU. — VOJNA NAPETOST MED RUSIJO IN KITAJSKO

Daljni vzhod, posebno kitajska dežela je bil vedno torišče sporov in nasprotujočih si interesov raznih velesil. Tam se bojujejo Japonska, Rusija, Francija, Anglija in Amerika za gospodarsko in politično nadmoč. Največje nasprotstvo vlada tam na vzhodu od nekdanj med Rusijo in Japonsko.

Zanimalo bo gotovo naše čitatelje, zakaj je nastala sedanja napetost. Bivši glavar razbojniške tolpe, takozvanih »dečebredcev«
Csang-Tso-Lin je dal aretirati generalnega ravnanja pod sovjetsko upravo stopnje kitajsko-vzhodne železnice Ivanova ter tri podravnanje železnice. Nadalje so začeli generali Csang-Tso-Lina na svojo roko prodajati vozne karte kitajske vzhodne železnice ter zagrozili vsemu ruskemu osebju proge, da bodo postreljeni, če ne bodo izvrševali vsa njihova povelja. Ruski železničarji se grožnjam Csang-Tso-Linovih razbojnikov niso pokorili.

Ti dogodki so povzročili, da je Čičerin poslal pekinski vladi ultimatum, v katerem zahteva takojšnji izpustitev aretirancev in vzpostavitev prejšnjega stanja. Nadaljna zahteva Čičerina je, da napravijo sovjetske čete red, če bi tega Kitajci sami ne mogli storiti. Odgovor je zahteval v treh dneh. Ker je ultimatum napravil na kitajsko vlado globok utis, je ista takoj zaukazala Csang-Tso-Linu vzpostaviti red in prejšnje stanje. Istočasno s temi dogodki je začela sovjetska vlada koncentrirati čete in sovjetski tisk je poln sovražnih izbruhov proti Csang-Tso-Linu.

Za tem razbojniškim generalom pa stoji po vsej gotovosti japonska diplomacija in vse kaže na to, da Csang-Tso-Lin dela po naročilu Tokija.

Na Kitajskem se pobijajo med seboj generali. To smo že poročali. Feng, dober prijatelj Rusov, je hud nasprotnik Canga. On vodi srdito borbo proti mandžurskemu diktatorju in je po energičnem nastopu Rusije takoj začel korakati proti Mandžuriji. S tem je državljanska vojska zopet v razmahu.

Pri tej igri pa stojijo kakor rečeno velesile za kulisami. Nacionalna Kitajska, ki se hoče rešiti očetovskega varuštva velesil, Feng in Rusija proti Csang-Tso-Linu,

reakcionarni Kitajski in Japonski. Amerika skrito podpira sovjele, Anglija pa Japonsko.

Danes še ni mogoče prav gotovo reči, kako se bodo dogodki zaokrožili, vsekakor pa je gotovo, da stojimo pred dalekosežnimi dogodki. Rusija ne more in ne sme popustiti, ker železnica je zanjo življenjske važnosti. Veliki interesi, ki jih ima Rusija na tej železnici in Csang-Tso-Linov nastop bodo dovedli do resnih komplikacij. Vse bi se lahko znalo zgoditi, da pride tudi do vojne med Rusijo in Japonsko. Nadalje bi lahko se spopadli tudi Japonska in Amerika, ki bi nikakor ne mogla dopustiti, da bi postala Japonska absoluten gospodar na Daljnem vzhodu z osvojitvijo Mandžurije. In še do drugih konfliktov bi lahko prišlo. Nasprotstva se prenašajo od ene strani sveta na drugo in vojna vihra ne ponehaje nikdar. Vederemo, saj takrat ne bomo šli mi pod orožje.

RUSKI KOMUNISTIČNI KONGRES V MOSKVI

Kongres ruske komunistične stranke se je vršil pred mesecem dni. Prinesel je seboj zanimivosti, ki jih je vsa svetovna štampa beležila in zasledovala. Dobro je, če se tudi mi malo pozanimamo za dogodke. Prvič je sedaj v Moskvi na kongresu stopil v ospredje spor med Zinovjevem in Stalinom. Stalin, vodja leningradске komunistične organizacije, je odkrito nastopil proti Zinovjevemu načrtu, naj se podeželsko kmetsko ljudstvo proletarizira in naj se onemogoči, da bi se gotovi »kulaki«
(bogati kmetje) bogatili na račun ostalih mužikov. Nastopil je tudi proti državnemu kapitalizmu, ki je le drugačna oblika privatnega kapitalizma.

Spor ima svoje korenine v zapuščini Leninovi. Lenin je namreč umrl še predno je natančno bila oblikovana sovjetska država in predno je komunizem že našel svojo pravo pot. Njegovi načrti nove gospodarske politike so pustili prepolino vrzeli in nejasnosti, ki jih sedaj razni voditelji tolmačijo po svoje.

Stalin je zmagal sicer na kongresu, Zinovjev propadel, a s tem se je prvič rodila opozicija, ki je bila dosedaj nemogoča v komunistični stranki.

Nadaljni razvoj bo gotovo zanimiv in gre svojo srednjo pot, to je že danes gotovo.

Novice iz vsega sveta

Tovarne Fordove v Severni Ameriki

Tovarne Henry-ja Forda so po statistiki trdke v minulem letu izdelale 2.103.588 osebnih, tovornih, poljskih avtomobilov in letal in s tem prekoslile predlansko produkcijo za celih 20.000 vozil.

Nova diamantna ležišča

Na otoku Borneo, med Indijo in Avstralijo, sta se odkrili dve bogati ležišči tega dragocenega kamena. Vlada nizozemskih kolonij je takoj odposlala na lice mesta več izvedencev, da preiščejo ležišči. Geologi, ki poznajo dobro omenjeni otok, pravijo, da ni to prav nič čudnega, saj so ohranila do sedanjih časov sanskritska krajevna imena, ki govorijo o diamantih in ki so še iz one dobe pred osmim stoletjem, ko so se gospodovali otoku Borneo Indijci. Iz teh krajev so si bili nabrali razni kralji in vladarji bisere, ki se danes tvorijo njihovim potomcem in naslednikom neizmerne zaklade in njihovo naravnost bajno bogastvo. Na teh novih ležiščih se nahajajo baje diamanti največje čistote.

Lepe razmere

Tri sto roparjev se je navalilo v bližini Kantona na mesto Junkee, južno kitajske svilnate industrije. Oboroženi o dnog do glave so najprej vdrli v tamošnje vojašnico, kjer so razorožili in zvezali vojaštvo. Ko je prišla na lice mesta meščanska prostovoljna četa, so jo roparji poslali domov, češ, nalog smo imeli od višje oblasti razorožiti vojaške, ki so se pri zadnjih nemirih preveč neodločno vedli. Ko se je prostovoljna četa porazgubila, so se roparji spravili na dele, izropali v najkrajšem času tri-

deset trgovin in odnesli s seboj svile za šest in trideset milijonov lir.

Tudi Anglija dolguje

Ko govori o vojnih dolgovih Italije napram Angliji, navaja list »Messagero«, da si je angleški kralj Edvard III., ki je vladal od l. 1327. do 1377., izposodil pri bankirju Bardi-ju Peruzzi-ju v Firenzi poldrugi milijon goldinarjev, ki se pa niso nikdar vrnili in ki so skoraj povzročili propad tega cvetočega mesta. Bivši italijanski ministrski predsednik Luzzatti je dal izračunati, da znašajo obresti tega posojila od l. 1345. dalje in sicer obresti vzete samo po dva in pol odstotka mnogo več, kakor dolguje Italija Angliji.

Pozno spoznanje

William Saulsburg iz Baltimore (Severna Amerika) je prišel sedaj v svojem tri in sedemdesetem letu in po petdesetem letu svojega zakona, v katerem mu je rodila žena dva in trideset otrok, do spoznanja, da je bila njegova ženitev velika zmot, radi tega zahteva od sodnije ločitev zakona. Če je bila to res pomota, se pač ne da več popraviti z enostavno ločitvijo in to bo menda sodnik tudi povedal skesanemu starčku.

Tudi policija jo polomi

Julius Bab, znameniti kritik in pisatelj iz Berlina, je prišel pred par dnevi v Freiburg na Bavarskem, da bo na tamošnjem vseučilišču predaval o pisatelju Bernardu Shawu. To njegovo predavanje se je bilo že poprej javno razglasilo. Istočasno se je pa tam okrog potikal slepar in pustolovec, ki si je bil nadel, izrabljajoč dejstvo, da je bil zelo podoben prej omenjenemu predavatelju Juliusu Babu, njegovo ime in sleparil pod tem imenom ljudi kar na debelo. Pri vseh profesorjih je potkal, izposojaval si večje vsote, češ na potovanje sem popolnoma pozabil vzeti s seboj denar in dokler ga ne dobim iz Berlina, kamor sem že brzojavil, si ne morem pomagati. Ker so vsi ve-

Zopet nova odredba

Za božič je izšel odlok, s katerim so odpravili takozvane dodatne ure, kjer so učenci nižjih treh razredov še slišali materinski jezik v šoli in sicer dobesedno samo slišali, kajti prepovedano je bilo pisati ali čitati v teh dodatnih urah. Sedaj pa je izšel nov odlok, ki je stopil tudi takoj v veljavo in ki pravi: »V ljudskih šolah novih pokrajin, ki niso še bile pretvorjene v smislu čl. 260 edinega teksta zakonov za ljudskošolski pouk, odobrenega s kr. odlokom od 22. januarja 1925, št. 432, se doseže pomaknitev v višji razred samo na podlagi posebnega izpita iz italijanske. V to svrhu se bo italijanski jezik v normalnem urniku poučeval najmanj v petih tedenskih urah po načinu, ki jih bo določil kr. šolski skrbnik. Kjer ne bo drugače mogoče, bo le ta lahko nastavljal v to svrhu

provizorične učitelje, katerim lahko poveri pouk v več krajih.»

Po domače pravi zakon: slovenski učenci in učenke, ki pohajajo letos še ostale razrede od četrtega dalje, bodo morali koncem šolskega leta položiti poseben izpit iz italijanske, sicer bodo morali ponoviti razred. V to svrhu se bo povečalo število tedenskih ur za italijansko na račun ostalih predmetov.

Pripomnimo samo, da je bil pouk v italijanski do sedaj poverjen znanim učiteljem-specijalistom — in nova odredba je le najlepši dokaz, da vsa dosedanja šolska politika ni prinesla zaželenih uspehov. Z novim odlokom stvar gotovo ne bo šla na boljše kar se tiče šolskega uspeha, temveč k večjemu na slabše, ker se bo poveril tudi ta dodatni pouk ljudem, ki ne poznajo ne jezika ne duše naših otrok.

DNEVNE NOVICE

Konferenca Male antanie

se bo vsekakor vršila od 18. do 20. februarja na Bledu. Ob tej priliki bodo izmenjane tudi misli glede priznanja sovjetske Rusije.

Po poročilih iz Prage prizna Češkoslovaška republika sovjetsko Rusijo de iure v najkrajšem času. Ministrski svet češkoslovaške republike bo baje te dni, vsekakor še pred blejsko konferenco, oficijelno objavil priznanje sovjetske Rusije.

Ugihali so se.

V Londonu započeta pogajanja za ureditev odplačevanja dolgov kraljevine Italije so končana. Bila so zelo naporna ali vendar je uspelo Volpijevi sposobnosti ukloniti angleške finančnike, da so sprejeli njegove pogoje. Italija bo plačevala skozi 62 let po 4 in pol milijonov šterlingov. Sterling stane sedaj okroglo 120 lir. Zračunajte!

Varnostne odredbe v obmejnih krajih

V uradnem listu z dne 21. t. m. je bil objavljen odlok-zakon, ki zavzema varnostne ukrepe napram tujcem v obmejnih pokrajinah. V prvem členu se odreja, da iz varnostnih razlogov se lahko prepove tujcem izvrševanje poklica, obrti, industrije in rokodelstva na državnem območju ozemlju v črti tridesetih kilometrov v notranjost.

Drugi člen odreja, da onim tujcem, ki ob objavi tega odloka imajo dovoljenje izvrševati goroznačne poklice, obrti, industrije in rokodelstva, bodo v smislu tega odloka zakona v roku treh mesecev od dneva objave dovoljenja preklicana.

Koprski frančiškani so šli...

Rimska kurija je izgnala že vse redovnike iz Primorja, ki so bili slovanske narodnosti. Zadnji so bili o. frančiškani, ki so 19. t. m. zapustili Koper ter odpotovali v Dalmacijo. Koprski samostan je 500 let star in medtem časom so se vrstili razni gospodarji te zemlje, pa nobeden se ni obregnil ob redovnike. Ta ukrep žali čustva našega ljudstva, ker mesto njih so prišli tujci po jeziku in čustvovanju. Bog je visoko...

† Dekan dr. Josip Kržišnik.

Preč. g. dr. Josip Kržišnik, dekan v Trnovem pri Ilir. Bistrici, je 22. t. m. preminul.

Pogreb je bil menda najimpozantnejši, kar sta jih kdaj videla Trnovo in Bistrica: udeležilo se ga je približno 5000 oseb, 16 duhovnikov; vencev je bilo 19. Sprevod je bil skoro dva kilometra dolg.

Od pokojnika se je poslovil v imenu domačinov g. A. Znidaršič, dr. Janko Kralj v imenu kršč. socialnih organizacij in končno naš poslanec dr. Wilfan.

Globoka ginjenost se je vsem brala z obraza, ker s smrtjo dekana dr. Kržišnika smo zopet izgubili vrlega narodnjaka duhovskega stanu, farana pa svojega dobrega dušnega pastirja.

Izsušitev šempaskega polja v vipavski dolini.

V slovenskem delu Goriške nismo imeli pred vojno obširnih razsežnih močvirij. Edini večji močvirji ste bili močvirje okoli hudournika Lijak v šempaske in oseški občini ter močvirje Preval pod Medano v Brdih. Je še nekaj močvirnatih svetov okoli Soče in Vipave, pa ne prav dosti.

Sedanja vlada je izdala v decembru leta 1923. odlok o razporeditvi močvirnatih zemljišč ter o njihovi izsušitvi. Ako pride kak močvirnat svet uvrščen v prvi razred, potem sta obvezani na podlagi tega odloka dežela in država pri spevati s 70% vseh stroškov za izsušitev dotičnega sveta.

Močvirje Preval pod Medano je že uvrščeno med zemljišča, ki se imajo izsušiti. Nek drug močvirnat svet v bivši avstrijski Furlaniji so pa že izsušili in država prispevala s 70% vseh stroškov. Zemlja je na tem osušeni svetlo zelo rodovitna in kosijo tamkaj po 5krat na leto travo. Po leti ko je suša, kar zaprejo vse kanale odvodnike in voda preplavlja zemljišče ter jih dobro namoči.

Tudi z močvirjem okoli Lijaka mislijo nekaj podobnega ukreniti. Inženirji, posebno inž. Tonizzo je tam naokrog vse premeril in izdelal načrt, kako bi se voda odpeljala in svet tam naokrog kanaliziral.

23. t. m. je vodja kmetijskega urada v Gorici zbral zainteresirane kme-

te ter nekatere znane politične osebnosti ter jim razlagal na goriškem županstvu pomen in korist izsušitve lijakovega močvirja.

Iz njegovih izjavanj smo doznali, da bi se potrošile za izsušitev okoli 2 milijona tristotisoč lir. Od teh bi plačali predvsem država in deloma dežela 1 milijon 832 tisoč lir, lastniki zemljišč pa okoli 468.000 lir oziroma 600 lir za vsak hektar ali pa 200 lir za vsako njivo.

Kmetje bodo odplačevali ta svoj odstotek skozi 25 let v obrokih, v katere bodo že obsežene obresti in amortizacija kapitala. Vsako leto bi moral plačati kmet od 13—14 lir za vsako njivo in to skozi 25 let, oziroma ako vračunamo še stroške za vzdrževanje v prvih letih, bi plačal okoli 20 lir na leto za njivo.

Dr. Tonizzo pravi, da sedaj močvirnata njiva šempaskega polja ne

prinese več kot 150 lir na leto, ako bi se izsušilo bi orana zemlja prinesla najmanj 300 lir na njivo t. j. 70 lir več kot pa je treba plačati za stroške, obresti in odplačevanje glavnice.

Ko bo pa po 25 letih odplačano posojilo, bode zemljišče pa še več doprinalo. Srednja cena za njivo bo poskočila od 3000—6000 lir. Seveda bi tekom izsuševanja bilo zaposleno tudi obilo delavcev, kar bi bilo tudi velike važnosti pri sedanjih brezposelnosti.

Seveda bo preteklo še precej časa predno bo prošnja za uvrstitev šempaskega polja med zemljišča za izsušitev prišla na pravo mesto. Uradni cifizelj bo še dosti časa jahal ubogo prošnjo.

No vsi seveda ne bodo veseli izsušitve. Vseh pač ne moreš zadovoljiti. Lovci, divji lovci iz bližnjih krajev ter nedeljiski «fušarji» iz Goriške ne bodo več čakali kljunačev, divjih rac in drugih povodnih ptičev. Streljali bodo le opohano perutnino pri Spacapanu na Otavi.

DROBNE NOVICE Z DEŽELE

SOLKAN.

V nedeljo so naši mladi igralci ponavljali «Dekle z biseri». Obisk je bil mnogoštevilčen, kljub temu, da je bila repriza. Občinstvo je z živahnostjo in dostojno sledilo poteku igre, le včasih so malo motili nervozne poslušalce otročaji, ki so kričali pred dvorano. Prihodnjic bi bilo umestno, da gredo vadit svoja grla malo bolj daleč.

Igralci so se dodobra vživeli v svoje vloge, le tu pa tam je bilo opaziti kak nedostatek, ki pa bo z vajami odpadel. Pohvale je vredno že to, da so se lotili take igre, ki zahteva precejšnjih scenerij, kostumov in režijske scenerije in kostume, ki se jih je društvo samo nalašč za to priliko nabavilo, so bili zelo lični in okusni.

Igralci sami so svoje vloge častno rešili in so znali vedno privlačevati občinstvo. Posebno pohvalo zasluži Mark, ki je bil vseskozi izvrsten. Mirjam, dasi drugače dobra, je motila preveč deklamatorska izgovorjava; obratno pa je bila varuhinja Nehušta izvrstna. Kaleb je bil v ljubezenskih prizorih z Mirjam premalo čuvstven, izvrsten pa je bil v trenutkih srda. Nad vse pričakovanje lepo je bil podan prizor, ko ubijajo morilci Kaleb. Predolgo bi bilo, če bi se mudili pri vseh podrobnostih, zato omenimo le mnenje vseh udeležencev, da jih je igra popolnoma in nad vse pričakovanje zadovoljila. Tudi izgovorjava je bila dobra, edino le Sara je včasih elkala, kar je malo motilo splošni vtis. Igralcem kličemo: Le krepko naprej po začetni poti in do svidenja spet pri novi prireditvi!

IZ BILJANE.

Imeli smo zadnjo soboto in nedeljo pri nas predavanje. Predavala sta tov. Košuta in Krašna o dramatikah. Prav nazorno sta nam orisala zgodovino in pomen dramatike v kulturnem življenju sploh ter dramatiko in igranje, kot panogo umetnosti. Posetniki, člani vseh okoliških društev, so z zanimanjem sledili temperamentnemu prednašanju predavateljev. Splošna želja med našim ljudstvom je, da bi se taka predavanja še ponovila, ker bi gotovo donesla obilo uspeha tudi na vsestranskem napredku. Na svidenje torej čimprej.

IZ KOJSKEGA.

V nedeljo 24. t. m. popoldne se je vršila pri nas predstava, ki je našim razmeram sorazmerno dobro izpadla. Prireditev je pripravilo «Bralno društvo Svoboda» iz Njivic. Igrala se je Kristanova «Samosvoj» v treh dejanjih in Štokova «Lažizdravnik» v dveh dejanjih. Kot rečeno, igralo se je razmeroma dobro in občinstvo se je prav dobro zabavalo in obdarilo igralce po vsakem dejanju z obilnim aplavzom. Kar se je opazilo pri igranju, je bilo le to, da ni bilo preveč enotnosti v podajanju posameznih ulog. To je ravno vsled tega, ker manjka enega, ki bi se izpostavil kot režiser ter vodil z energično roko ves potek igre in s tem pripomogel k še boljšemu uspehu vsake predstave. Opaziti je bilo, posebno pri nekaterih igralcih, da imajo dokaj smisla za igranje in dramatiko sploh. Prav lepih uspehov in napredka bi se dalo doseči z intenzivnim in smotrenim izobraževanjem. Zelo hvalevredno je

dejstvo, da organizira naša «Zveza prosvetnih društev» iz Gorice vseposod po deželi dramske tečaje, iz katerih naj bi izšli kolikor mogoče izveščani režiserji, naši bodoči pijonirji na polju dramatike med ljudstvom. Na vsak način je društvo «Svoboda» lahko ponosno na svoje vzvišeno kulturno delovanje. Le pogumno dalje na poti k napredku in uspeh ne bo žostal.

ČEPOVAN.

Po precejšnjem molku in životarjenju se je končno vendarle zganilo naše mlado prosvetno društvo «Škrjanček» in priredi v nedeljo 31. t. m. in potem ponovno 7. februarja veselico, za katero se že delj časa marljivo pripravljajo, in sicer z naslednjim sporedom: «La spigolatrice» - italijanska deklamacija; «Domen» - ljudska igra, povzeta po Jurčičevem romanu, ki je povsod osvojila preprosta srca, kjer so jo doslej igrali; nato bo zapel naš moški zbor, da ne bi nosil zastoj naziva «Škrjanček», še dve pesmi: «Oblaček» in «Škrjanček» od Prelovca.

Drugače je v naši vasi vsakdanje, mirno življenje. Sneg je pač včasih takole mimogrede zanesel kakega tujca tudi k nam, a vse rajši in vse številnejše jih zanaša na Lokve.

ČRNIČE.

Naše «Pevsko in bralno društvo» priredi v nedeljo 7. februarja ob 3. uri popoldne veselico v dvorani g. Albina Slamiča. Igrali bodo novo, našim odrom še neznano šaloigro «Avtomobilist», ki bo vzbujala salve smeha; da pa komu ne bo škodovalo preveliko veselje in da se mu bodo pomirili po «Avtomobilistu» razburkani živci, bo zapel naš pevski zbor «Na planine» in «Za njega se vse pretrpi». Po veselici bo prosta zabava s plesom. — Vsi, ki ste slabe volje, prihitite 7. februarja v Črniče, pa se boste ves pust in post do Božiča samo smejali!

SV. PETER.

Ponovno se sliši, da je izšel ukaz, da se zapre gostilna g. Muha, kar pa skoraj ne verjamemo, ker so te govorice na dnevnem redu. Ne vtikali bi se v to zadevo, ko ne bi vedeli, da je to pobožna želja «domačih prijateljev», ki se jim bo mogoče uresničila, zato pa nič zgubila na svoji priiskutnosti. Grdo je, ako domačin izpodriva domačina, ko je vendar za oba zadosti kruha. Kolikor vemo, do sedaj ni došlo še nikakega ukaza za zapretje, dasiravno se pletejo govoriče že nekoliko dni.

PIVKA.

Spanje pravičnega spimo na Pivki. In to iz mnogih razlogov. V svetovno znani Pustumii Romani ne bi človek niti «normalen», hoteli biti — kakor se izrazi Pivčan — ako ne bi božja volja tako hotela. Politizira se pri kozarcu, kar pa nima drugega namena, kakor da se mu korajžno v dno pogleda, saj to je še zabava po božji volji. Potem pa stopa vse vrisakajoč v novo leto, seveda ne preglasno. Postojenci bi rajši mislili na to, da bi politično društvo nastavilo tam tajništvo, s čemer bi mnogo pripomogli narodni stvari in našemu ljudstvu. — In če greste po cesti v Rakitnik, Matenjo vas in naprej, je

ista. Vse apatično, brez ciljev. Kam plovemo?! St. Peter je še slabši. Da bi se lepše izvili iz položaja, se silijo kar na debelo v fašij, mnog junak bi bil rad kar dvakrat fašist, oziroma predstavljal kar dva fašista v eni osebi, samo da bi več zalegel in se bolj prikupil. Seveda jim pametni Italijani popolnoma nič ne verjamejo. — Gornja Pivka se nič ne giblje, dasiravno ima za to bolj ugodne pogoje. Njih spanje je pa skoraj neopustno! Zagorje in Knežak sta v globokem snu, edini Bač se je pred par tedni oglašil z «Užitkarji», pa tako tiho, da nismo niti vedeli in jih zato nismo posetili.

Pivka! Odpočila si se in naspala; vstani vsa mlada in sveža ter krepka k novemu delu!

ANHOVO.

V ponedeljek dne 25. t. m. se je v naši vasi odigral tragičen dogodek. V baraki, zgrajeni koncem vasi, je bil nastanjen nek krojač in neka sem priseljena Italijanka. Ker je omenjena dne krojačeva žena odšla zjutraj po opravih v Gorico, je oddala svojega 21 mesecev starega otroka v varstvo imenovani sosedki Italijanki. Po kosilu, je ženska, kateri je bil izročen otrok v varstvo, šla k Soči pral perilo, a v kuhinji je poleg štedilnika pustila otroka samega, spečega v zibelki. Okrog 1. ure popoldne so nekateri mimoidoči ljudje opazili, da se iz tistega dela barake, kjer je stanovala Italijanka, vali gost, smrdljivi dim. Takoj so o tem obvestili krojača, ki je med tem časom šival v nasprotnem koncu barake in niti od daleč slutil, da se njegovo lastno dete nahaja v smrtni nevarnosti. Žal, da je bil obveščen prepozno. Nesrečni oče je takoj skočil do kuhinjskih vrat, a bila s zaklenjena. V naglici je razbil šipe pri oknu, se pri tem ves porezal, a v tistem hipu je iz kuhinje hušnil vanj mogočen plamen ognja. Ker je bil ta del barake v par trenutkih popolnoma v oblasti ognjenih plamenov, ni bilo več mogoče oteti otroka iz objema grozne smrti. Plamen je z naglico zajel še ostale suhe stene barake, ki je v kratkem času pogorela do tal. Strašen je bil trenutek za ubogega krojača, ko so gasilci privlekli izpod ruševin železno zibelko z otrokom. Joka je od bolesti, ko je zagledal ljubljeno dete, ki ga je zjutraj še veselo klicalo, a je sedaj ožgano od ognja, ležalo mrtvo na tleh pred njim.

Neznano je, kako je požar nastal, a ljudje sodijo, da se je zibelka, ki je bila postavljena preblizu štedilnika, vnela, od koder se je ogenj širil na vse strani.

ZAGORJE.

V Knežaku je gasilno društvo priredilo neko predstavo, kar pa nismo zvedeli, dokler nam ni programa prečital s prižnice naš g. kurat. To se nam je zdelo zelo čudno, ker smo vsaj včasih razpošiljali vabila najprvo bratskim društvom, ki so potem že naprej javila ali se udeležijo ali ne. Tako pa smo zvedeli za prireditve indirektno, kar se je pa zagorskim gasilcem tako zamerilo, da se ni hotel nobeden udeležiti. Letele so tudi opazke o neki politiki, kar je menda tudi res. Mi pripominjamo, da je jako grdo v naša gasilna društva vlačiti politiko, kar prav gotovo ne bo rodilo dobrega sadu.

IZ IDRIJSKE DOLINE (stara meja.)

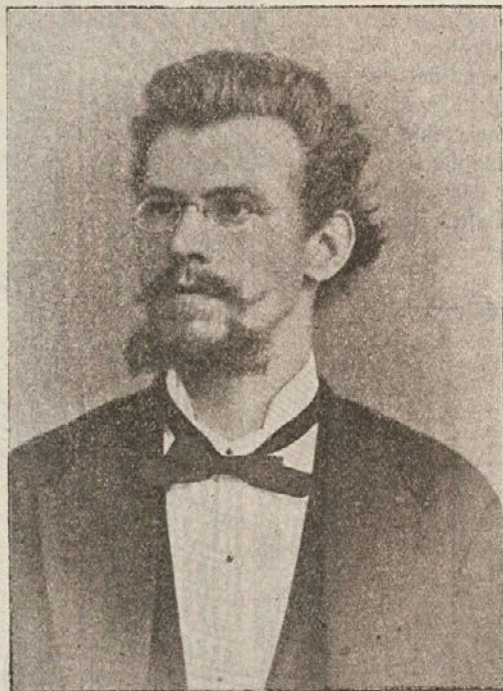
Že dolgo ni bilo slišati iz naših krajev nobenega glasu.

Burja in mraz, kakršnega ne pomnimo že več let, sta obiskala tudi naše hribe. Mraz je bil tako hud, da je skrčil živo srebro do — 13 stop. C. Snežni zameti, ponekod preko en meter visoki, ovirajo promet. Promet s korjero, ki vozi iz Podreske v Čedad, je bil vsled tega delj časa prekinjen. Najhuje pa so bili prizadeti oni, ki se niso pravočasno preskrbeli s kurivom. Čudno se bo zdelo marsikomu, kako more ljudem sredi gozdov zmanjkati drv. Pomislite pa, da je bilo drevje, hiše in vse kar je bilo v tistih dneh pod milim nebom (takrat zelo nemilim), okovano je z dva prsta debelim ledom. Krasen je bil pogled na pokrajino ob solnčnem vzhodu in zahodu. Hiše — dijamantni in stekleni gradovi, drevje — v najboljšem cvetju; pač tako kot v bajni deveti deželi.

Širite Novice!

K petdesetletnici „Edinosti“

(Ostale slike prinesemo prihodnjič)

LOVRO ŽVAB
urednik «Edinosti»

DR. GUSTAV GREGORIN
bivši državni poslanec za Goriško,
ustanovitelj in dolgoleten voditelj
tiskarne «Edinosti»

DR. OTOKAR RYBÁŘ

VIKTOR DOLENC
urednik in izdajatelj «Edinosti»

ŠTEFAN NADLIŠEK
dež. in mestni poslanec, soustanovi-
telj lista «Edinosti», prvi podpred-
sednik Pol. društva «Edinost»

IVAN NABERGOJ

PODLISTEK

Ferdo Plemlič:

Periklej Mežurkovec

(Izvirni vojni spomini.)

Zdaj, ko so že vsi nemški in avstrijski generali napisali svoje vojne spomine ter jih prodali za Judeževe groše, je pač prišel čas, da dostojno pojasnim evropskim narodom velškanski vpliv, ki ga je imel moj prijatelj Periklej Mežurkovec na potek in v prvi vrsti na nagli zaključek svetovne vojne. Čas je, pravim, da to storim, in sicer, da storim to jaz, ker če bi čakali njega, ne dočakamo ničesar. Periklej Mežurkovec namreč ne piše svojih spominov, temveč jih rajši zapiše. Vendar, ker bivši cesar Viljček Drugi že posega (in to v svojih pravkar natisnjenih vojnih spominih) v delokrog mojega prijatelja, zahteva že mežurkovska, t. j. prijateljska nagnjenost, da zastavim svoje pero, ki naj vrne čast onemu, komur gre, vsem tepenim nemškim in avstrijskim generalom na kljubovanje.

Torej tisti čas sva jaz in moj prijatelj Periklej Mežurkovec stala, kdaj bo konec svetovne vojne. Stava je znašala liter vina, ki se je tedaj točilo po eni kroni. Zdaj pa lahko tudi preračunate, ob kakšnem času sva stavila.

Osebnost mojega prijatelja je dovoljno označena z njegovim imenom. Kdor pozna količkaj grško zgodovino, ta ve, kdo je bil Periklej; kaj pomeni Mežurkovec, tega pa ne bom razkladal jedva na dolgo in široko, to ve vsak kmet.

Prijatelj Periklej je imel svoj poseben računski sestav, ki naj bi točno povedal, kdaj bo konec svetovne vojne. Take račune so delali takrat tudi drugi ljudje, ali razlika je bila ta, da je moj prijatelj trdno veroval v svoj računski sestav, kar drugi niso. In tako mi je dejal nekoč na podlagi tega svojega računskega sestava pri kozarcu temnega vinca:

«Svetovna vojna se konča leta 1924., in sicer prvi dan sušca ob šestih in 37 minut zvečer. Ura se razume po zimskem urniku. Punktum, amen!»

Kdor je namreč že pozabil, tega moram opozoriti, da smo imeli med vojno zimski in poletni čas, ki sta se razlikovala med seboj za eno uro.

Jaz sem svojega prijatelja najprej debelo pogledal, potem pa sem mu izrazil prav moško svoje mnenje na ta način:

«Kakor Perikleja te vse preveč cenim, da bi sedaj menil, ti me hočeš bržkone vleči; vendar te poznam predobro kakor Mežurkovca, da bi me ti presenetil s tako, slično in onako novico.»

Da bi ga bili tedaj videli! Vzrojil

je in tolkel s pestmi po mizi, da sta kar kozarca plesala in kričal je (saj dostojno govoriti ni znal nikoli):

«Prvega sušca 1924. ob šestih in 37 minut zvečer, po zimskem času, bo hudič Avstrijo vzel. Bogami, da jo bo!»

Torej pri sosednji mizi je sedel nam vsem dobro poznan, vendar po svojem službenem naslovu tajen avstrijski vohun. Ta je seveda na Periklejeve besede takoj omedlel. Tako smo kakor krščanski ljudje pomagali najprej vohunu z lepimi besedami in s kozarcem žganja na noge in ga nekoliko potolažili glede prerokovanja o polomu in hudičvzetju in o njegovi pokojnini in kar je kdo v naglici še bleknil pametno ali ne. Nato nas je mož zagotovil, da nas bo imel vedno pri srcu, in da bo v naši krčmi vohunil še dalje, bodisi tudi brez vsakega plačila. Ko smo odpravili to zadevo po mirnem in zakonitem potu, zarohni Periklej Mežurkovec nad mano:

Torej. Prisosednjim izide sedel nam sem jaz lažnik!»

«Tega ne trdim in ne bom nikoli. Vendar bi rad vedel, kako moreš ti nastaviti tako točen čas, da, trenutek, ko bo...»

«Ko bo hudič Avstrijo vzel! To je prav priprosti račun, prijatelj, prav priprosti!» kriči Mežurkovec ponosno.

«Povej mi!»

«Glej, vsa svetovna vojna je le

oblegovalna vojna; na notranji strani bojne črte stoje vojaki osrednjih držav, na vnanji pa vojaki sporazumnih držav. Slednje imajo preko 39 milijonov vojakov, prve pa le 13 milijonov, če ne vštujemo tebe, ki si se tako dobro zaril v goščavo, da te ne prikljče nihče več izza plotu. Sicer bi storil ti tudi kakor vojak le prav neznan, količino v mojem računu, tvoriš namreč... tvoriš... (in povlekel je oguljen Vedež iz žepa)... tvoriš postavko ene šestindevetdesetine ene sekunde.»

«Hvala! Do sedaj namreč nisem vedel, koliko znaša moja vrednost, če jo izrazimo v času.»

«Ti veljaš v tej svetovni vojni nič in nič manj negoli eno šestindevetdesetino sekunde, če namreč računam, da pade v bojih dnevno na obeh vojujočih se straneh 16.768 vojakov. Moj račun je namreč ta: Dne prvega sušca 1924. ob šestih in 37 minut zvečer (po zimskem urniku) pade zadnji vojak osrednjih držav in tedaj je vojne konec — eo ipso, pravi Latinec — in Avstrijo je hudič vzel. Račun je jasn kakor beli dan.»

«Da se le nisi kaj uštel! Veš, meni je prirojena dvomljivost...»

«Tebi je nekaj prirojeno? Ja, kaj si gospod ali kaj, da imaš tudi še kaj prirojenega? To je vendar nedostojno med poštenimi ljudmi!» kriči on.

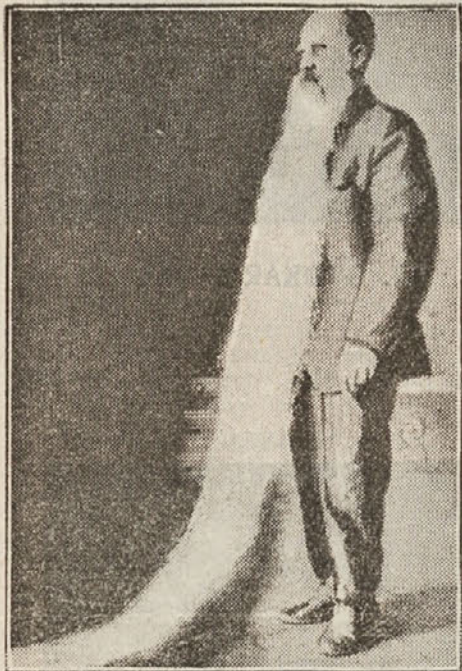
«Če si ti pošten, pa tudi jaz še ni-

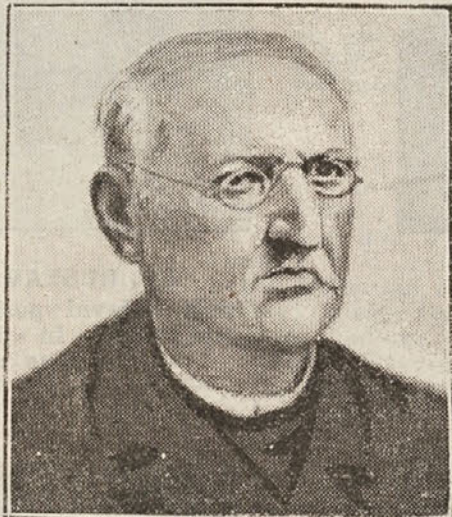
Nova brzostrelna puška.

Strojni inženjer Miodrag Stojanović v Skoplju je po dveletnem napornem delu iznašel nov tip strojne puške ali kakor se vojaško imenuje: „puškomitraljez“.

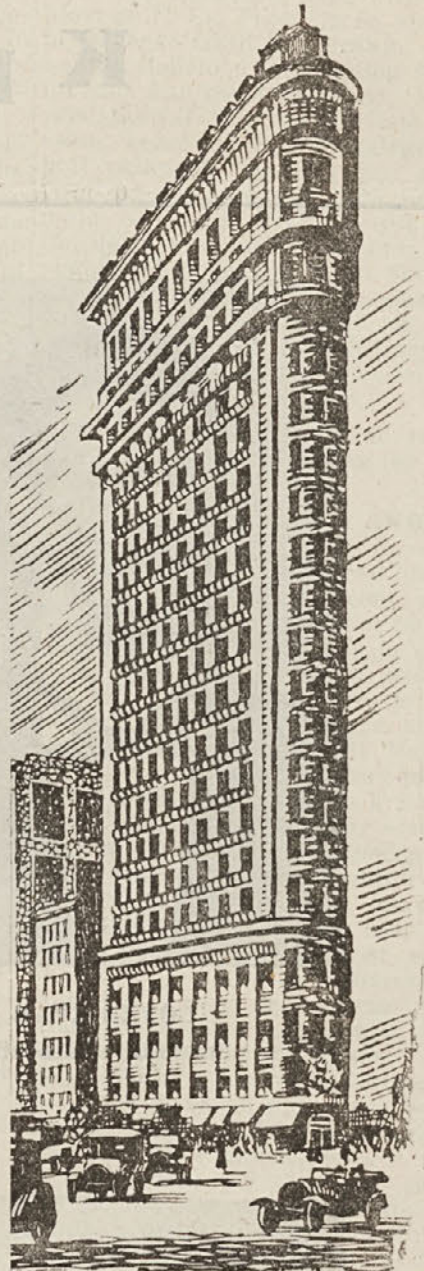
Kaliber znaša 8 mm, dolžina cevi 480 mm, dolžina cele puške 1020 mm, tehta 5 kg 750 g. Napolnjuje se lahko po 25, do 1000 patronov. V minuti izstrelji do 300 krogel.

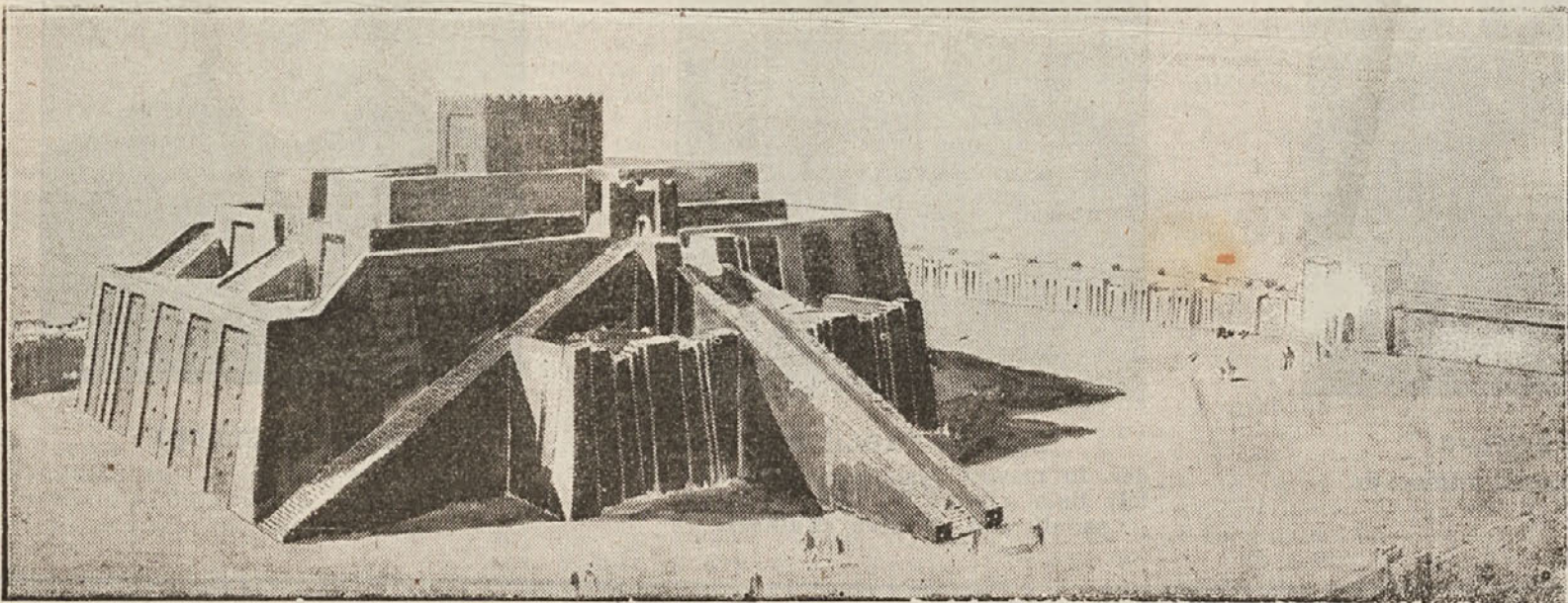
Mož z največjo brado na svetu, ki živi v mestu Sakramentu v Kaliforniji. Za svojo brado je pri tekmi bradačev dobil veliko nagrado.

Prošt Andrej Einspieler, voditelj koroških Slovencev, ki je celo svoje življenje posvetil delu za svoje rojake in ustanovil družbo sv. Mohorja. Umrl je pred 38 leti.

Amerikanski nebotačnik. Ta slika kaže veličansko hišo v Novem Yorku, kjer so radi ogromnih cen stavbišč prisiljeni iti v višino. Amerikanci torej posnemajo Babilonce, ker tudi zidajo take stolpe in v njih kakor babilonski duhovniki najbolj časte denar.

Babilonski stolp, ki je vsakemu znan iz zgodbe svetega pisma. Slika je narisana po načrtih učenjakov, ki so izkopali temelje stolpa in v njem našli svetišče babilonskega boga.

sem kradel žlice! odvrnem užaljen. «Na vsak način pa trdim, da bo svetovne vojne (in povzdignil sem glas) vsaj en dan prej konec negoli trdiš ti.»

Nato sem pil, Periklej Mežurkovec pa je bulil vame kakor zaboden vol. Slednjič puhne iz sebe:

«Ti trdiš? En dan prej, trdiš? Trdiš to pri popolni zavesti, pri zdravi pameti takorekoč in svest si svoje težke odgovornosti kakor človek, kristjan in državljani?»

«Kaj bi ne!»

«Daj sem roko!»

«Čemu?»

«Staviva!»

«Pa staviva!» pritrdim.

«Dobro! Ali točno! Zapiši mi sem kaj dan svojega konca!» reče in mi pomoli zopet razcefran Vedež pod nos. Primem za svinčnik in zapišem:

«Svetovna vojna se konča po mojih računih dne 28. svečana ob šestih in 37 minut (zimski urnik!), tedaj štiri in dvajset ur prej negoli po računih g. Perikleja Mežurkovca. S svojim podpisom prejemam pri popolni pameti in zdravi zavesti, svest si svoje odgovornosti kakor človeški kristjan in takorekoč državljani vse posledice, ki bi se porodile vprvo in vdrugo iz te moje trditve. Pika.

Janez Kaluža.»

Periklej Mežurkovec prebere mojo izjavo, dostavi ji še nekoliko vejic, ki mu jih ni bilo nikoli preveč, opom-

ni, da je beseda «pika» na koncu odvisna in spravi to svetovno važno listino v «arzet». Nato reče:

«Zdaj pa: kaj velja stava?»

«Kaj bo? Liter vina!» rečem jaz. «Torej izpijva ga kar nočoj!» reče Mežurkovec, «plačal ga bo pa tisti, ki izgubi stavo, in sicer takrat, ko bo izguba očita.»

Tako sva tudi storila. Nato sva plačala vsak svoj račun, le zadnjega litra, ki je bil še sporen, seveda nisva plačala. Krčmar ga je dal nama na kredo — o srečni časi, ko je bilo še kaj takih krčmarjev! Vendar ga je napisal na moj račun, ker sem mu baje vzbujal v splošnem več zaupanja negoli moj prijatelj Mežurkovec. In prav je storil. Tc pa že iz dveh razlogov.

Perikleja Mežurkovca je namreč zmanjkalo še tisto noč. Radi nekaterih nedolžnih besed, ki jih je izgovoril, ko mi je razlagal svoj računski sestav, so ga že nekaj ur pozneje zahurili, internirali in slednjič potaknili v vojake.

Drugi razlog pa je bil sledeči:

Preklete vojne ni hotel biti konec. Krčmar pa je silil čimdalje bolj vame radi plačila, ker ni nameraval čakati do 1. sušca 1924. ob šestih in 37 zvečer, temveč si je želel krajšega ali stvarnejšega roka. Lepo, koristno in hkrati ganljivo je bilo opazovati, kako je naraščal ta edini moj dolg od dne do dne, ne da bi jaz količkej

prípomagal. Od ene krone je skočil čez teden dni na dve, od dveh kmalu nato na štiri, od štirih na osem; pri osmih se je obotavljal nekaj mesecev, potem pa je pričel vnovič skakati, in sicer na deset, dvanajst, štirinajst. Tako sem preračunal slednjič po Mežurkovčevem ključu, da bom moral odriniti za oni liter vina točno osemsto in devetdeset šest kron, če bo vojna trajala res do onega trenutka, kakor je prerokoval nesrečni Periklej, ki o njem seveda nisem imel več ne duha ne sluha; a sem bil prepričan, da se proslavi v vojni vsaj tako kakor vsi avstrijski in nemški generali, namreč da pride živ in zdrav domov, če ne s slavo ovenčan, vsaj bogat s spomini.

Vendar mi samoniklo naraščanje mojega dolga ni dalo več mirno spati in že sem mislil na postranski zaslužek, ki bi mi vrgeti toli, da odslužim oni liter vina, ki ga je slednjič po pretežni večini izpil vendarle moj prijatelj Mežurkovec.

Kar ti pride polom osrednjih držav in ti počij upor po mestnih ulicah. Da bi te vrag! Ko to zaslišim, pa kar čapko na glavo in že sem sredi razgrajev ter pojem marseljezo. Lepo je bilo. Najprej smo obesili Franca Jožefa, t. j. njegovo sliko, ker on je bil že kdaj mrtev in pokopan, na neki drog. Potem smo razbili tobakarne, ki v njih žalibog že dolgo časa ni bilo več mrvice duhana; nato pa

smo obglavili cesarske orle in slednjič smo hvalabogu nabili tistega vohuna, ki je ončas zamehuril mojega prijatelja Mežurkovca.

Ko ti tako razgrajamo, koga ti zagleda moje ginjeno oko! Periklej Mežurkovec stopica prav na široko sredi mestne mladine in prodaja zijala, na prsih pa nosi švicarski križ. Z enim samim skokom sem pri njem, razprostem roki in kriknem:

«Periklej — Mežurkovec!»

«Glej ga hudiča!» mi odzdravi in mi pade v objem. Krog in krog so bili do solz ginjeni. Ali midva jo zavijeva v stransko ulico in tam ga izprašujem:

«Mežurkovec, ali si res še živ?»

«Pa še kako!» rjove on, ker govoriti sploh nikoli ni znal; imel je napako v grlu — kakor je sam dejal — da mu je uhajalo vedno preveč sape hkrati. «Drugim uhaja drugod, meni pa z glasom,» je pojasnjeval. Ali pustimo to! Ogledam si ga vdrugeč natančneje in rečem:

«Zakaj pa nosiš švicarski križ? Prihajaš iz Švice?»

«Jaz sem, kakor Slovenec, navajen nositi vse križe tega sveta,» zavzdihne on, «tvoje neumno izpraševanje tudi poleg. Torej iz Švice ne prihajam, ker še tam nisem bil; ta rdeč križ pa pomeni, da sem bil vojaški bolniški strežnik. Ker pa sem zvedel, da se tukaj pri nas že nekaj kuha, sem jo pobrisal domov. Hvala bogu,

IZ GOLJEVICE PRI KANALU.

Nesreča, ki nikoli ne počiva, je to pot obiskala tudi 30-letnega delavca Tinta Jožefa iz Goljevice, zaposlenega pri delu v anhovskem kamenolomu, kjer številni delavci kopljejo lapor za tamošnji tovarno cementa. V soboto 23. t. m. ob 6. uri zvečer so delavci kot po navadi prižgali mine. Ko je dinamit dovršil svoje delo, so morali delavci na povelje delovodje takoj odstraniti velike skale laporja, ki so pri razstrelitvi odletele in se utrgale od hriba. To delo je pa nevarno, ker se krhki lapor po razstrelitvi še nadalje ruši. Predno se začne z odstranjevanjem materiala, bi moral biti, posebno v strminah, razstreljeni teren natančno preiskani, ker so nižje stoječi delavci v nevarnosti, da jih rušice se lapor ne zasuje. Na ta način bi imenovani delavec kmalu prišel ob dragoceno življenje. Po razstrelitvi se je namreč zrušila velika skala laporja, zadržala po strmini in zmečkala revežu eno nogo. Na lice mesta je kmalu dospel avtomobil goriskega »Zel. križa« in odpeljal ponesrečenca v bolnišnico.

Kakor se govori, je nesreče kriv delovodja, ki se malo briga za zdravje trpečih delavcev. Sploh je tovarna cementa v Anhovem, v kolikor se tiče varnosti in zaščite delavstva, na zelo slabem glasu. Znano je na primer, da morajo delavci v kamenolomu za majhno dnino delati kot afriški sužnji — ob vsakem vremenu. Tako se na račun delavskih žuljev kopičijo kapitali posameznikov.

IZ PRAPROTA.

V noči 26. t. m., nekaj minut pred polnočjo, je izbruhnil požar v seniku kmeta Škrk Antona hšt. 9. in uničil vso pičo in steljo. K sreči je bilo ozračje mirno, tako, da se je posrečilo vaščanom, ki so prihiteli na pomoč, lokalizirati požar, da se ni razširil tudi na druga poslopja. Kako je prišlo do ognja je težko soditi. Najbrže pa je padla po nesreči kaka iskra v seno, ko so krmili živino. Škoda se cení na L. 15.000, ki je pa za ubogega kmeta tem občutnejša, ker je bilo poslopje le deloma zavarovano in za malenkostno svoto.

IZ BRD.

V solnčnih Brdih, se pridela žahtna kapljica. Vse je bujno, bohotno, zakaj ne bi bili fantje in dekleta veseli? Ni čudo, da v svoji razkošnosti bi se rade zasukale, pa fantje organizirajo plese: zdaj v Vipolžah, zdaj v Međani in tako dalje se vrstijo vsako nedeljo v drugi vasi.

Oh, mladina! saj vam ne šteje nikdo v zlo vašega veselja, samo pazite da ne pretiravate! Vsaka stvar ima gotove meje. Časi so resni, težki, mislite malo tudi na realnost.

Ali ne bi bilo zelo koristno, da se ustanovi v Brdih zavarovalno društvo goveje živine. Le malo požrtvovanja, pa bi se prihranila marsikatera lirica v prid plemenitejšemu namenu.

Le narodi, ki so gospodarsko dobro situirani dandanes živijo!

vojne je konec in Avstrijo je hudič vzel, kakor sem vedno dejal in tudi preračunil...

«Zdaj mi prideš prav, dragi Periklej! Vojna se je končala, ali prej negoli si ti preračunil. Ali se spomniš?»

«Kako bi se ne, saj so me zamehurali radi te stave!»

«Torej stavo si izgubil. Kar pridi z menoj in plačaj oni liter. Danes stane še štirideset kron in nič se ne ve, kaj bo jutri.»

«Kaj?» je zatulil Periklej Mežurkovec. «Jaz naj bi plačal? Predno bom jaz kaj plačal, dokaži mi ti, da sem izgubil stavo.»

«Vojna se je končala mnogo prej, da, leta prej, negoli si preračunil ti.»

«To je res! Ali radi tega vendar ne boš zdaj rokovnjaško trdil, da si ti dobil stavo! He! Če je vojna končala prej, negoli sem preračunil jaz, pa tudi ni končala 24 ur prej, kakor si trdil ti. Bratec izgubil si vprvo. Ali tudi če bi bila končala vojna tedaj, kakor si trdil ti, bi bil izgubil, ker tu si mi zapisal (in pomolil mi je star Vedež pod nos), da konča vojna 24 ur pred prvim sušcem leta 1924., to je 28. svečana. Leto 1924. pa bo prestopno leto in 24 ur pred prvim sušcem je 29. svečan in ne 28. Radi tega bi ti stave v najboljšem slučaju nikoli ne dobil. In tretjič — moji računi niso bili nikakor zgrešeni, ker jaz sem računal s tedanjimi razmerami,

IZ RIGMANJ.

Občni zbor bralnega in pevskega društva »Slavec«, ki bi se moral vršiti pretečeno nedeljo, se bo vršil prihodnjo nedeljo dne 31. t. m. ob 2. uri popoldne. V nedeljo se ni mogel vršiti občni zbor »Slavec« zato, ker se je vršil občni zbor »Zavarovalnice goveje živine«, pri kateri je tudi mnogo članov.

Rigmanjci, udeležite se prihodnjo nedeljo občnega zbora v čim večjem številu. Izostati ne smejo mladi ne stari. Starejši z lepim zgledom, mlajši zato, da povspnemo Rigmanje zopet na ono stopnjo društvenega življenja, ki so ga imele nekaj!

IZ HERPELJ-KOZINE.

V petek, 22. t. m. se je vršil pogreb pokojnega Štefana Šiškočiča, dolgoletnega nadučitelja v Herpeljah, ki je umrl v tržaški bolnici.

Zemeljski ostanki pokojnika so bili prepeljani na Kozino in od tu na pokopališče v Herpeljah. Pogreba se je udeležilo ogromno število ljudstva, ki je prišlo od bližnjih in daljnih krajev, da mu izkaže zadnje časti in ga spremi k večnemu počitku. Pokojnik je bil zbog svoje dobrodnosti in veselega značaja splošno priljubljen. Bil je stebler naše stvari v teh krajih.

Nepregledna vrsta ljudstva je tvorila žalni sprevod, v katerem so bila zastopana vsa narodna društva iz bližnjih vasi, dalje občinski zastopniki Herpelje-Kozine, Materije, Klanca, Prostovoljno gasilno društvo iz Materije, katerega člani so tvorili častno stražo, številno odposlanstvo »Učiteljske zveze« in godbeno društvo iz Herpelj, ki je tekom sprevoda neumorno sviralo turobne, v srce segajoče žalne koračnice.

Sprevod se je ustavil pred šolo, kjer se je g. nadučitelj Valentič v ginljivih besedah poslovil od prijatelja, tovariša in očeta, ki so napravile na vse navzoče globok utis, nakar so pevci zapeli ganljive žalostinke. Globoko je ganila vse navzoče pretresljiva žalostinka, ki so ji zapeli v večno slovo svojemu navse ljubljenu učitelju šolski otroci.

Naj pokojnik mirno sniva svoj večni sen v domači grudi. Mladenko.

Gospodarske novice

12 zapovedi za umno hranjenje in prezimovanje krompirja.

Od mnogih strani nam pošiljajo pritožbe, da jim krompir gnije oziroma da ga jim je vsled letošnje hude zime že precej zrznilo; zato navajamo 12 zapovedi o branjenju krompirja.

1. Da se ti krompir ohrani, izkopli ga v suhem vremenu in prinesi suhega v šrambo.

2. Preden položiš krompir v šrambo, izbriži in odstrani vse nagnite, ranjene in bolehe kose.

3. Bolne in dvomljive kose treba takoj takoj zažgati, ali pa pokopati globoko v zemljo, da se temeljito pokončajo.

4. Izbiraj pa krompir - dvakrat, trikrat in loči jih: za hrano, za setev in za krmo. Setven krompir bodi velik kakor jajce in imej precej oči; Krmski krompir je navadno najmanjši in pri zadostni količini tudi največji.

5. Ne stavi krompirja nikdar na kamenita ali cementirana tla, ker postane steklen. Najboljša podlaga so deske.

6. Šramba je krompir ne bodi preveč svetla ker vrhni kosi kaj radi ozelenijo; če ni drugače, naj se pregrnejo okna ali pa naj se krompir pokrije s plastjo slame.

7. Kup shranjenega krompirja naj ne bo višji od 75 cm, sicer se krompir segreje, en sam bolan krompir, ki je pri odberu prišel med zdrav sad, zna v tem slučaju povzročiti veliko škodo.

ko namreč jaz še nisem bil vojak. Kakor pa sam veš, so me koj nato vtaknili v vojaško suknjo.»

«Kakor bolniškega strežnika.»

«Kaj veš ti šalobarda, kaj je bolniški strežnik!»

«Vojak je kakor vsak drugi in šteje v tvojem računu eno šestindesetdesetinko sekunde...» ugovarjam.

«To šteješ ti!» zarjove Periklej Mežurkovec in se ponosno vzravna. «Ali jaz, jaz, prijatelj, štejem kaj več! Ker prav jaz sem bil, ki sem s svojim vstopom v svetovno vojno pospešil njen konec. Le glej me debelo, le! Kar sem rekel, je resnica. Če ne verjameš, pa mi dokaži nasprotno. Tako! Zdaj pa pojdi v Gospodovem imenu k krmarmu in plačaj oni liter, ki si ga izgubil že isti večer. Kakor razborit človek bi bil sicer lahko to že kdaj storil.»

Pri tem je ostalo.

Avstrijski in nemški tepeni generali bodo lahko še leta in leta ugibali v svojih spominih, kdo je bil kriv vojne, in kdo jo je prav za prav začel. Z zanimanjem bom prebiral njihova ugibanja. Ali nihče naj se ne loti več vprašanja, kdo je bil kriv, da se je vojna končala in zakaj se je končala prav tedaj, ko se je končala, ker sem si v tem že povsem na jasnem. Ta junak je bil Periklej Mežurkovec — Bog mu blagoslovi majko!

8. Razkrajnjanje oziroma gniloba se zabrani, ako se potrese krompir s finim apnenim peškom, ker jamči za suhost prostora. Za 100 kg vzemi 250 do 300 gr apna.

9. Da se zabrani gniloba kakor tudi predčasno pogajanje, se priporoča, prestaviti krompir od januarja dalje vsak mesec enkrat ali dvakrat, pri čemer treba previdno paziti na sumljive kose, ki se seveda morejo takoj odstraniti. Ko se krompir prestavlja, treba paziti, da se ne rani noben kos.

10. Šramba se mora prezračevati in imej temperaturo največ +8 stopinj C —1 stop. (t. j. pod ničlo). Pri 2 stopnjah C pod ničlo zmrzne krompir. Pri hudem in trajnem mrazu se mora seveda krompir zoper mraz primer- no varovati, pri milejšem vremenu pa mora- mo dnevno zračiti šrambo.

11. Zmrzel krompir se ne sme takoj od- tajati, mareč le polagoma.

12. Večje količine prezimijo, ako ni spo- sobnih lokalov, tudi na prostem. Napravijo se piramide, krompir se pokrije najprej s 15 cm debelo slamnatno plastjo, na to pride še 10 cm zemeljska plast. Te zadnje se podvoji, če grozi mraz, in se odstrani, ko je mraz ponehal.

Ravnanje s svinjsko mastjo in s svinjino.

Pri svinjski masti moramo paziti v glav- nem na to, da se ohrani ves čas nepokvar- jena in užitna. Tudi čez poletje. Kakor znano, povzročajo in pospešujejo razkva- janje masti glive, zračni kisik in dnevna svetloba. Torej moramo mast zavarovati proti tem trem škodljivcem. Da se prepreči pokvara, je pri raztopitvi in uporabi masti upoštevati to-le: Prašičji speh se mora raz- rezati na drobno in v primerni posodi raz- mešati z manjšo množino vode ali pa mleka. Da pridobi mast dober okus in prijeten vonj, se priporoča pridelati ji malo razre- zane čebule, česna in loverjega listja. Vsa zmes se nato kuha toliko časa, da se voda popolnoma izpari in ocvirki porume- nijo. Čista mast se potem ohladi in tekoča brez ocvirkov napolni v lončene posode. Posodo s čisto in dobro ohlajeno mastjo je dobro pokriti, najbolje z namočenim per- gamentnim papirjem, ter jo postaviti v temno in hladno šrambo. Če bomo mast tako pripravili, se nam bo vse leto ohrani- la nepokvarjena.

Pri svinjskem mesu pa je važno, da vemo s čim se meso soli, koliko časa naj leži v soli, ali je boljše vlagati toplo ali shlajeno meso v sol, in koliko časa naj bo v dimu. Z eno besedo, kako se svinjsko meso naj- boljše soli in osuši.

Svinjsko meso osolimo s suho soljo, ki ji primešamo nekaj česna in popra, ali ga pa namakamo v solni raztopini, salamuri, ki smo ji dodali nekaj solitra in sladkorja. Po dosedanjih izkustvih se je najbolj obnesla zmes, ki jo navadno uporabljajo na An- gleškem: na 100 kg mesa uzamemo 6 kg soli, 80 do 100 g solitra in 1 kg sladkorja. Vse to raztopimo v 36 l vode ter tako dobimo prav uporabljivo salamuro. V to raztopino vlagamo meso takoj, ko je žival zaklana, če je mogoče še toplo. Na dno kadi, v ka- teri hočemo meso osoliti, vlagamo debe- lejšje kose svinjine, na vrh pa drobnejše. Manjše kose pustimo v salamuri 10 do 12 dni, večje pa tri do štiri tedne. Dobro je vloženo meso obtežiti s čistjo opranim ka- menjem, da iztisnemo iz njega čimveč so- krivce. Po zgoraj navedeni dobi vzamemo meso iz salamure, ga pustimo, da se ocedi in osuši, potem ga postavimo v dimnik ali šrambo, pripravljeno za prikajevanje, to je v prekajevalnico. Bistveni pogoj za trpež- nost mesa je enakomerno in pravilno izsu- šenje, ne pa množina dima. Slabo vpliva na prekajevanje toplina dima, vidne sopare ter mokrota, ki se nabira na mesnini. Po pre- kajevanju je prekajeno meso približno aprila meseca, ko začnejo toplejši dnevi, zaviti v sveže časopisni papir in ga vložiti v pepel v kako posodo. Tako shranjeno meso se najbolje drži čez poletje.

«Gospodarski vestnik» št. 1.

Razne vesti

Dve ekspediciji iz Turkestanu.

V Srinager (Kašmir) sta se vrnili iz no- tranjosti Azije z lepimi uspehi dve ekspi- diciji: ameriška pod vodstvom bratov Roosevelt, sinov nekdanjega predsednika Zedinjenih držav Severne Amerike, in nizo- zemska. Prva je iskala redkih živali in rast- lin v Turkestanu. S seboj je pripeljala divjo modro ovco, tibetanskega divjega kozla, golšasto gazelo, ki so vse zelo redke živali. Nizozemska ekspedicija je pa raziskovala vzhodno tibetansko pokrajino, izteknila iz-

vir rek Hunza, Hunjerab in Simšal, izsledila ogromne ledenike, med temi ledenik Ba- tura ki je dolg nad 50 km in ki je glede dolgoti drugi ledenik v Aziji. O ozemlju, ki meri nad 400 km² in ki je bilo dosedaj popolnoma neznano, je ekspedicija napra- vila točne zemljevide.

Nestvor.

V Saveria Manelli pri Catanzaru se je rodil te dneve otrok z dvema popolnoma razvitima glavama na dveh vratovih. Otrok je živel samo pet in dvajset minut.

LISTNICA UPRAVE

G. Kovač Kajetan iz Trsta daruje za tiskovni sklad »Novic« L. 20. — Iskrena hvala! — Upravništvo.

Odgovorni urednik: JANKO RUNTIČ.

UMETNA GNOJILA: 15%—17% su- perfosfat, 16%—18% superfosfat, 40% kalijevo sol in žvepleno kisl- amonijak prodaja po najnižjih ce- nah Avguštin Mahnič na postaji v Dekanih.

TRŽAŠKA KMETIJSKA DRUŽBA V TRSTU
ulica Torre bianca št. 19

ima v zalogi sledeče vrste zanesljivih in zajamčenih semen zadnjega pridelka iz Nemčije:

Graha, zgodnjega, nizkega »Monopol«, zgodnjega srednjevisokega »Express« in srednjezgodnjega, poviskega »Senator».

Te tri vrste graha smo izbrali izmed vseh vrst, ki smo jih imeli lanskega leta v za- logi, kot najboljše in priporočene od na- ših članov. Cena vsem vrstam po 7 Lir kg.

Redkvice, rdeče, okrogle in rdeče podol- gaste, po 16.— Lir kg.

Soladne pese, okrogle in ploščnate rdeče, špinače raznih vrst, semena, zgodnjega zelja, vrzot, cvetočega karfiola, radiča, krmne pese rdeče dolge in rumene, ter vsa ostala vrtna semena.

Detelje in trave. Detelje zajamčene brez predenice. Razne vrste trav, so najboljše kakovosti, naročene iz Nemčije.

Umetna gnojila: kalijevo sol, superfosfat, Tomaževo žlindro in amonijev sulfat.

Močna krmila: orehove in sezamove tro- pine, katere pošiljamo po naročilu na vsako železniško postajo po povzetju.

K metijske stroje in orodje: Za kmetijske stroje, katerih slučajno nimamo v zalogi, sprejemamo naročila, katere se izvršijo naj- krajšim potom in pod najugodnejšimi po- goji.

Cepljene trte in sadna drevesca od pri- znanih kraških tri — in sadjerejcev, ki so za našo zemljo najbolj prikladna

Med naraven med istrskega izvora, ka- terega lahko pošljemo na zahtevo po že- leznici.

Semenski oves. Tržaška kmetijska družba v Trstu vabi svoje člane in kmetovalce, ki se želijo pravočasno preskrbeti s semen- skim ovsem iz Češke, kakor tudi s

semenskim krompirjem

iz Jugoslavije, da prijavijo svojo potrebo najkasneje do 5. februarja t. l. v uradu v uradu Tržaške kmetijske družbe v Trstu.

Ko je čas rabiti te potrebščine, jih ni mogoče dobiti, zato prijavite pravočasno svoje potrebščine. Na naročila prijavljena po tem roku, se ne bomo več ozirali.

TRŽAŠKA KMETIJSKA DRUŽBA v TRSTU
ulica Torre bianca št. 19.

Zobozdravnik

D^r. D. Sardoč

špecialist za ustne

in zobne bolezni

perfekcioniran na dunajski kliniki

ordinira

v TRSTU

Via Imbriani 16/L. (prej Via S. Giovanni)

od 9—12 in od 3—7 ure

ZAHVALA.

Na mnogoštevilne izraze iskrenega sočutja povodom nenado- mestljive izgube našega nepozabnega ljubega očeta oz. soproga

Jožefa Furlanič

izrekamo tem potom vsem najprisrčnejšo zahvalo. — Zahvalju- jemo se vsem onim, ki so v tako velikem številu spremili lju- bega pokojnika k večnemu počitku. Posebno zahvalo izrekamo g. župniku in pevskega zboru iz Dekanov za ganljive žalostinke.

ŠKOFIJE, dne 19. januarja 1926.

DRUŽINA FURLANIČ.

L. DIETRICH

POSTOJNA

Trgovina z mešanim blagom

na drobno in debelo

Zastopstvo Portland Cementa itd.

Točna postrežba.

**Zobozdravniški
ambulatorij
v Trstu**

ulica Sette Fontane 6

posluje ob delavnikih od 9—12
in od 15—19 ure.**Ljudske cene.****G. PIKEL**

POSTOJNA

Trgovina z mešanim blagom,
železnino in steklom na drobno
in debelo.**Alojzij Kobal, Idrija**

priporoča svojo

svojo bogato zalogo pristnega
vipavskega in istrskega**VINA**

Na drobno. Na debelo.

**ŠEPETAVEC MARIJA
IDRIJA**priporoča cenjenemu občinstvu svojo
zalogo pristnega vipavskega in istrske-
ga vina. Dobra domača kuhinja.Razpolaga z dvoriščem za shrambo
vozov in s hlevom za 30 glav živine.

Točna postrežba. Točna postrežba.

MILAN KUTINtrgovina jestvin in kolonialnega
blagu na debelo in drobno

POSTOJNA

Prva parna pekarna. — Porcelan.
Železnina. — Zastopstvo petro-
leja, kvasa ter Portland-cementa itd.**KLINIKA Dr. CICERO**

POSTOJNA

Notranje bolezni in
operacije.**ŽARKI X**hitro zdravljenje jeti-
nega vnetja vršcev.**Ant. Koren nasl.
Gorica**

Gorica, ul. Carducci (pr. Gosp. ul.)

BOGATA ZALOGA

porcelana, stekla, šip in vseh ku-
hinjskih potrebščin.

Na debelo. Na drobno.

Žepni koledar**VEDEŽ**

za leto 1926

se dobiva po L 4.—
pri založništvu v Knji-
garni - papirnici Štoka
d. z. o.

Trst, Via Milano 37.

V Gorici in pri vseh
trgovcih na deželi.**Delitev skupnih zem-
ljišč, občinskih pašnikov in
gozdov.**Brezplačne in-
formacije daja pisarna v Gorici, Corso
Vittorio Emanuele III. šte. 19 pritličje
(v hiši hipotečnega zavoda)**Trocca** mrtvaški predmeti,
fotografije na por-
celanu, pogrebna oprema, cene nizke:
pri Šentjakovski cerkvi v via dell'Istria.**FARMACIA CASTELLANOVICH**

„All' Alabarda“

TRIESTE, Via dei Giuliani 42

priporoča cenjenemu občinstvu
sledede specialitete:**Elizir China.** Jako okusen. - Vzbuja
tečnost in je najbolj e zdravilo proti
želodnim šibkostim in za rekonvales-
cenco. Steklenica L 6.—**Voda proti izpadanju lasi.** Ste-
klenica L 6.—**Sredstvo proti revmatizmu.** Za-
jamčen vseh. Popolno zunanje in no-
tranje zdravljenje L 40. - Enomesečno
zdravljenje.**Živinozdravniška sredstva.**Lekarna je preskrbljena z vsemi sred-
stvi proti živalskim boleznim.**Josip Klun**trgovina porcelanastih predmetov
TRST, ulica Mazzini šte. 40 (prej
ulica Nuova). Skladišča: Piazza Scor-
cola šte. 1 in v prosti luki skladišče
šte. 6, I. - Telefon 29-84. B.Velika izbira porcelana, gline, stekla
emajliranih in aluminijastih kuhinjskih
posod in bogata izbira PREDMETOV
ZA POROČNA DARILA.Izključna prodaja cilindrov za luči šte. 3,
5, 8, 11. na debelo za Trst, Furlanijo, Istro in
Dalmacijo iz najčistejšega kristaliziranega
stekla. Cilindri oviti v kartonastih škatljah
mesto v slami. Cene brez konkurence.**IVAN KRŽE**ima v lastni zalogi najraznovrstnejše
kuhinjske in druge hišne
potrebščineIz aluminija, steklovine, lesa, emajlirane
prsti itd. CENE NIZKE.
TRST, PIAZZA S. GIOVANNI št. 1**ZOBOZDRAVNIK****Dr. L. MERMOLJA**Špecialist za ustne
in zobne bolezni.**Ordinira**V GORICI na Travniku 5. II.
od 9. do 12. in od 3. do 5.

ODLIKOVANA TVRDKA

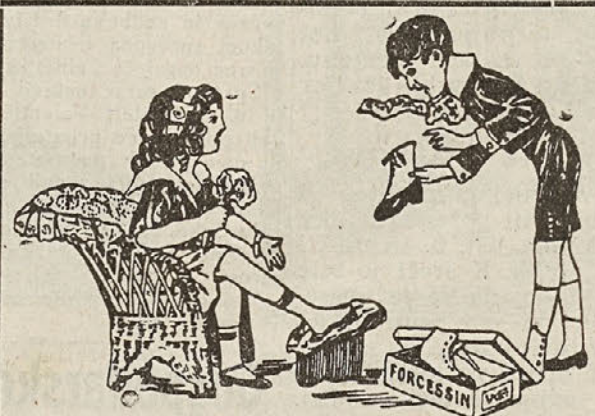
IVAN TEMIL, GORICA

ul. Carducci 6. - Podružnica: Corso G. Verdi 40

V delavnici so nameščeni delavnici-specialisti za brusarska dela, kakor tudi za
popravljanje vseh operacijskih predmetov itd.**Prodaja tudi toaletne predmete**V zalogi najboljši. pristni garantirani kamni-osle bergamaske za brušenje
kos. — Delavnica na električno gonilno silo. — BOGATA IZBERA vsakovrstnih
nožev, škarij in sploh vseh rezil. — POSEBNOST: Žepne električne žarnice iz
najboljših tovarov. — Za izvršena dela jamči.**Čevljarnica Forcessin**

Odlikovana na mednarodni razstavi v Genovi z „Diploma di gran premio“

TRST - Via Giuseppe Caprin šte. 5 pri Sv. Jakobu - TRST

Kdor išče obušalo
cenó a vendar lepo,
ta bo pomislil malo,
ne kupil kar na slepo!In šel bo k „FORCESSINU“,
ki v Trstu vsem od kraja
— ubožcu al' bogatinu —
najboljše čevlje daja ...Čevlji za delo
L 48.—Čevlji za delo
L 48.—**„MUNDLOS“ šivalni stroji****„Göricke“**
dvokolesa, motorini „FIAM“ in
belgijske puške se vdohe le pri**Josipu Kerševaniju**

GORICA — Piazza Cavour 9 — GORICA

BUFET PRIMC

Trst, ulica XXX Ottobre 19, nasproti kavarne Commercio

Točim najboljše istrsko in vipavsko vino ter kraški teran. — Vedno sveže Dre-
herjevo pivo. Mrzla in gorka svinjina, sardine itd. — POSTREŽBA TOČNA.

Za obilen obisk se priporoča

Lastnik IVAN PRIMC.

ODLIKOVANA DESTILACIJA

TRST — F. ŽAGAR — TRST

ULICA S. FRANCESCO 18 — TELEFON 38-72

Zaloga domačih vin, istrske tropinovke, slivovke,
brinjevca, ruma in vsakovrstnih likerjev.**Prva odlikov. tovarna in zaloga pohištva**

Tvrška ustanovljena l. 1898. na Goriškem Tvrška ustanovljena l. 1898.

Gorica, ul. Carducci 14 (pr. Gosposka ulica)

50 spalnih in jedilnih sob na izbero od najnavadnejših do
najbolj luksurjoznih. - Cene zmerne. - Solidna izdelava.
Lastno izdelano pohištvo od najboljših profesionistov.**ANTON BREŠČAK**

GORICA, Via Carducci 14 (prej Gosposka ul.)